

[Undervisningsministeren]

er langt værre end de udsigter for lærerbeskæftigelsen, den tidligere undervisningsminister præsenterede uddannelsesudvalget for ved et møde i Frederiksdal sidste efterår. Det, vi dér så af kurver og prognoser for antal arbejdsløse, var ingenting mod det, man nu ser for gymnasieområdet.

Der findes i dag ca. 10.500 cand.mag.er, hvoraf der er en efterspørgsel i gymnasiet på 4.500 humanister og 2.281 mat.nat.-kandidater, og så er der en ledighed på 1.826. Det var altså med en bestand på 10.526. I 1995 vil bestanden være 19.000, altså næsten fordoblet, og til den tid vil efterspørgslen efter humanistiske gymnasielærere være faldet fra 4.500 i dag til 3.650, og efterspørgslen efter mat.nat.-kandidater vil være faldet fra 2.281 til 1.837. Deraf kan man slutte, at medmindre der sker de mest utrolige mirakler, vil arbejdsløsheden blandt disse grupper af universitetsuddannede stige til ufattelige højder. Der vil blive tale om arbejdsløshedsprocenter helt oppe over 50. Måske skal vi helt op på 70. Vi kan selvfølgelig aldrig vide, men det er det, prognoserne siger i dag.

I den situation synes jeg egentlig det er for dårligt, at regeringen ikke kan få lov til at foretage en så beskeden ændring af profilen, som der her er lagt op til. Det drejer sig ganske enkelt om, at vi skal styrke centeret på felter, hvor der dels er beskæftigelsesmuligheder, dels er virkeligt behov for styrkelse, og så må vi tage ressourcerne fra de felter, hvor vi er helt sikre på at arbejdsløshed er recepten for dem, der bliver færdige.

Det er fremført i debatten, at RUCs andel af gymnasielærerproduktionen er forsvindende lille, og at det derfor er virkningsløst at reducere gymnasielærerproduktionen på RUC. Men det er jo ikke rigtigt. Uanset hvor mange gange RUCs rejsehold og RUCs pressemeddelelsskribenter og RUCs telefonopringninger til redaktionerne og RUCs vægmalerne, og hvad man ellers har på dette center af udfarende aktiviteter, uanset hvor mange gange de kommer med de falske tal, ændrer det intet ved, at det rigtige tal ikke er 3,4 pct., men 14 pct., og hvis vi tager de to store RUC-fag, dansk og historie, er det 16 og 17 pct. af kandidatproduktionen, som i en ligevægtssituation vil komme fra RUC.

Knud Illeris og Henning Salling Oleßen og Claus Bryld, og hvad de ellers hedder, skribenterne, siger: ja men det er ikke fair, det er

uantageligt. Det er de værste ting, der skrives om mig i overskrifterne – vildledning og fordrejning og alle mulige skældsord. Der spares ikke på dem i overskrifter i Information og Politiken og alle steder. Dette er helt vanvittigt, siger de, for det forudsætter jo, at man intet gør på RUC. Derfor er det uanstændigt, at jeg bruger disse tal, for alle ved jo, at der sker noget på RUC.

Ja men, ja men, ja men der sker jo også noget de andre steder. Tabellen bygger på, at vi kører som hidtil alle steder; så er tallene dem, jeg har nævnt. Hvis man skal til at tage hensyn til, at der sker noget på RUC, skal man også tage hensyn til, at der sker noget på Københavns universitet og Odense universitet og Århus universitet og Ålborg universitet, hvor man sandelig har været betydelig dygtigere end på RUC til at opdyrke alternative beskæftigelsesmuligheder. Derfor er det fuldstændig vanvittigt at sige, at disse tal er forkerte. Man er altid nødt til, når man sammenligner, at sammenligne ud fra betragtningen alt andet lige. Derfor er tallene 16 og 17 pct. af kandidatproduktionen for dansk og historie og tallet 14 pct., når vi tager humanistiske gymnasielærere under ét, de rigtige tal, uanset hvor meget fejlinformationskampagnen fra RUC så prøver at bilde folk det modsatte ind. Jeg kan ikke læse et universitetsblad, uden at der står disse forkerte tal. Jeg tror oven i købet også, at fru Sonja Mikkelsen har ladet sig dem binde på ærmet og spreder dem videre i de artikler, hun har fundet for godt at skrive i diverse universitetsblade. Det er endda det samme indlæg, hun får optaget alle steder. Det tror jeg at jeg vil til at efterligne hende i. Det kunne spare mig megen ulejlighed.

Jeg tror ikke, der her i tinget er uenighed om, hvad der er galt med RUCs faglige profil, og jeg tror også, der er bred enighed om, hvad der må være de grundlæggende præmisser for RUC-planlægningen. Jeg vil godt nævne nogle af disse præmisser.

For det første skal der nye uddannelses tilbud til centeret, og det skal være inden for områder med rimeligt gode beskæftigelsesmuligheder. Centeret er i dag helt enestående i Danmark ved, at man i så ringe grad har andet end helt traditionelle kandidatuddannelser, som søger lige ind i gymnasiet og andre steder i den offentlige sektor, hvor der ikke bliver stillinger at få. Nogle stiller